

Idilă

Cârdei V. Mariana

Privirea ta mă țintuia
avidă-n așteptare,
am tresărit și am răspuns
la marea ta ardoare.
Iubito, încet ai murmurat,
ești marea provocare...

Un câmp magnetic
ne unea în al iubirii vals
și-n clipa care a urmat
m-ai invitat la dans;
treceam în următorul an,
mai era doar un pas.

Sfioasă, lent m-am ridicat,
cu-n zambet m-ai îmbrățișat.
O vrajă veche de când lumea
ne cuprindea feeric
și ochii tăi mă adorau
sclipind în întuneric.

Frumoși și fericiți eram,
cu patimă ne sărutam.
O aventură amoroasă
ce ne-a unit pentru vecie
sădindu-ne în suflet dorul
de dragoste și poezie.